

[Aksel Møller.]

egentlig var et Udtryk for, at vi alle sammen er underkastet Fejlbarhedens Lov, at Socialdemokratiet er naaet til en Erkendelse, som er saa ganske forskellig fra den, det havde i 30erne, paa dette saare vigtige Omraade. Jeg siger det kun for at minde det ærede Medlem om, at ogsaa meget af det andet, han sagde, paa samme Maade maaske om ikke saa forfærdelig lang Tid af Udviklingen bliver taget op til en Revision, som, naar vi møder det ærede Medlem igen som Ordfører for sit Parti, vil kræve en ny Indrømmelse fra hans Side.

Jeg skal beskæftige mig med den øvrige Politik's Mangfoldigheder og løse denne Del af Opgaven ved at tillade mig et kort Tilbageblik. Skal den Debat, som vi her skal føre, fylde det Formaal, den maa have, nemlig at vise, hvilken Idé et Partis Politik har søgt at fremme, og skal den give den høje Regering Anvisning paa, hvor den kan finde os, og hvor vi vil kunne møde den, saa er det Standpunkterne fra Sag til Sag, som er indtaget i den forløbne Rigsdagssamling, der bedst markerer Vejen.

Vi mødte denne Regering med den allerstørste Skepsis, da den overtog Magten, og dens Opfordringer til Samling og Samarbejde henførte vi under den af Nødvendigheden skabte Dyd. Baggrunden for Appellen til Samarbejde var, og er vel egentlig stadig, en realpolitisk, men derfor ikke mindre værdifuld Erkendelse af, at der i denne Sal er en Majoritet paa 82 ikke-socialistiske Medlemmer. Over for en saa barsk Kendsgerning kunde den højtærede Statsminister have ladet Dogmerne forblive i Skrivebordsskuffen. Denne Udvej valgte den højtærede Regering langt fra i alle Situationer. Naar Forhandlingerne i den Rigsdagssamling, der er gaaet, i saa mange Tilfælde har taget saa lang Tid og ofte været meget besværlige, er Forklaringen den, at Regeringen mødte med Lovforslag, som ingen reelle Muligheder havde for at blive vedtaget i den foreslaaede Form. En Del af de vigtigste erhvervsøkonomiske Love, som blev forelagt til Forlængelse, foreslog Regeringen skærpet; Lovforslag, der laa over fra den foregaaende Regerings Tid, blev forelagt i næsten revolutionær Form. Medens Forslaget om Grundstigningsskyld i den forrige Finansministers Redaktion dog i alt Fald var præget af en vis Beherskelse, har den nuværende højtærede Finansminister taget Munden saa fuld, at han faar svært ved at synke. Medens Lovforslaget om Statshusmandsbrug af den forrige Regering blev forelagt i afdæmpet Skikkelse, var

den højtærede Landbrugsministers Forslag spruttende af teoretisk-socialistisk Gift og Galde over for alt, hvad der havde med Ejendomsret at gøre.

Saaдан kunde jeg i og for sig blive ved med at lade Paradeforslag efter Paradeforslag paradere. En stærk Majoritet har staaet fast, saa fast, at den paa meget betydningsfulde Omraader har kunnet tvinge den høje Regering til at føre en udpræget defensiv Politik. I den principielt største Kamp, vi har gennemlevet i denne Rigsdagssamling paa de erhvervsøkonomiske Omraader, Kampen mellem Socialisme og Erhvervsfrihed, har Regeringen ikke blot maattet forlade sine teoretiske Synspunkter og sine skærpede Forslag, men endog maattet acceptere deres Modsætning. Jeg finder det egentlig politisk uhyre interessant at kunne konstatere, at der under denne Regering paa denne Maade i dens første Rigsdagssamling er udrettet mere for Erhvervsfrihedens Genfødselse, end det var muligt at opnaa under den forrige; skønt denne er socialistisk og hin var liberal. Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, der stod her som den, der betragtede, hvad der var mistet ved Valget, og naaede til, at der i hvert Fald intet var vundet ved Valget, bør have i sin Erindring, at dengang forelagde man de erhvervsøkonomiske Restriktionsforslag uændret, nu har man forelagt dem skærpet, og Resultatet er blevet, at de er blevet mildnet. Man tør næsten ikke tænke sig, med hvilken Hast vi kan komme ud af Restriktionspolitikens Vanskeligheder, hvis denne Politik og disse Muligheder fortsætter.

Det høje Tings Erindring er sikkert tilstrækkelig god til, at det endnu husker den Afklaring af alle disse Spørgsmaal, som skete ved Debatten den 8. Januar om mit Partis Forslag til en Begrænsning af Handelsministerens Bemyndigelser. Her kom hele Situationen i skarpt Projektørlys. Principielt opgav Regeringens Talsmænd ikke en Tøddel af „Fremtidens Danmark“, de nøjedes blot med at lægge det til Side. Den højtærede Handelsminister gav et interessant og frejdigt Bidrag til Belysning af den politiske Situation:

„Ingen af os er Muhammedanere eller, for at sige det paa en anden Maade, Fanatikere. Er man Medlem af en Mindretalsregering og ønsker man, at den skal leve, maa man naturligvis, saa længe man nærer det Ønske, være indstillet paa ikke i fuldt Omfang at faa sin Overbevisning gennemført.“

Den højtærede Handelsminister har